

អលើយ៉ា - លខេបុរាមួយ

ការសាកល្បងដប់យ៉ាង

Jeff Pippenger

2023-10-05

យើងមានកំពុងពិចារណាអំពីនិមិត្តសញ្ញាបង្ហាញពីអលើយ៉ា ហើយឥឡូវនេះកំពុងប្រើប្រាស់តួអង្គនៃកំណើន និងភូមិសាស្ត្រ ដើម្បីបង្ហាញអំពីដំណើរការសាកល្បងជាបន្តបន្ទាប់មួយសម្រាប់ស្តង់ដារនៃប្រូតេស្តង់និយម និងអំពីការអភិវឌ្ឍន៍យោងទៅតាមបន្តបន្ទាប់មួយសម្រាប់ស្តង់ដារនៃសាធារណរដ្ឋបនិយម ដល់ស្របតាមវិធាននៃស្តង់ដារនៃប្រូតេស្តង់និយម។

អត្ថបទមុនមានកំពុងពិនិត្យអំពីការបោះឆ្នោតនៅក្នុង គណនា ជំពូក ១៣ និង ១៤ ដល់កំណត់ថា នោះជាការសាកល្បងលើកទីដប់ និងជាលើកចុងក្រោយ សម្រាប់អិស្រាអែលបុរាណ បន្ទាប់ពីពួកគេបានឆ្លងសមុទ្រក្រហម។ ប្រវត្តិសាស្ត្រនេះស្របគ្នានឹងចលនានៃប្រវត្តិសាស្ត្រ Millerite នៅដំណាក់កាលដើម ហើយក៏ស្របគ្នានឹងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃចលនាចុងក្រោយរបស់ពួកវាផងដែរ។ កិច្ចការរបស់ទេវតាទាំងបីនៃវិវរណៈ ១៤ ទាំងមូល ត្រូវបានសម្រេចដោយចលនាមួយនៃដើម និងចលនាមួយនៃចុងបញ្ចប់។

«ទេវតាដែលរួមគ្នាគ្នាក្នុងការប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីបី នឹងបំភ្លឺផែនដីទាំងមូលដោយសិរីល្អរបស់គាត់។ នៅទីនេះ មានការព្យាយាមរំលោភ ជាមុនអំពីកិច្ចការមួយដែលមានវិសាលភាពទូទាំងពិភពលោក និងអំណាចដ៏មិនធុលាប់មាន។ ចលនាការយាងមកវិញក្នុងឆ្នាំ 1840–44 គឺជាការសម្រេចដ៏រុងរឿងនៃអំណាចរបស់ពួកវា; សាររបស់ទេវតាទីមួយត្រូវបាននាំទៅដល់គ្រប់ស្ថានីយបេកកម្មទាំងអស់នៃលើកពិភពលោក ហើយនៅក្នុងប្រទេសខ្មែរ មានការចាប់អារម្មណ៍ខាងសាសនាដ៏ធំបំផុត ដល់មិនធុលាប់មានយើងនៅក្នុងប្រទេសណាមួយ ចាប់តាំងពីសម័យកំណើតមុននៃសត្វស្រីដប់បុរាមួយមក; ប៉ុន្តែអ្វីៗទាំងនេះនឹងត្រូវលើសលប់ដោយចលនាដ៏មានអំណាចក្រោមការព្យាបាលចុងក្រោយរបស់ទេវតាទីបី»។ The Great Controversy, 611.

រវាងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃចលនាដើមកំណើត និងចលនាចុងក្រោយ យើងឃើញប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ក្រុមជំនុំឡាវឌីស។ ទេវតាដែលបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីល្អរបស់វា ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណយ៉ាងច្បាស់ថាជាចលនា មិនមែនជាក្រុមជំនុំទេ។

«អំពីហាប៊ីឡូន នៅក្នុងពេលវេលាដែលមាននាមកបង្ហាញក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនេះ មានសេចក្តីប្រកាសថា: “អំពីហាប៊ីឡូនរបស់នាងមានឡើងដល់ស្ថានសួគ៌ ហើយព្រះមាននឹកថាអំពីទុច្ចរិតរបស់នាងហើយ”។ វិវរណៈ 18:5។ នាងបានបំពេញផែនដីនៃសក់ហុសរបស់នាងពេញលេញហើយ ហើយសេចក្តីរីករាយកំពុងនឹងធុលាក់មកលើនាង។ ប៉ុន្តែ ព្រះនៅតែមានរាស្ត្ររបស់ទ្រង់នៅក្នុងហាប៊ីឡូន; ហើយ មុនពេលការយាងមកដល់នៃសេចក្តីជំនុំមុនរបស់ទ្រង់

បណ្តាអ្នកសុមហោគរៈត្រង់ទាំងនេះត្រូវតែត្រូវបានហៅឱ្យចេញពីនាង
ដើម្បីបិទឱ្យពួកគេចូលរួមក្នុងអំពើហាបរបស់នាង ហើយ
“កុំឱ្យទទួលទណ្ឌកម្មរបស់នាង”។ ដូច្នេះហើយ
បានជាមានចលនាដដែលត្រូវបានគំរាមដោយទេវតាដែលចុះមកពីស្ថានសួគ៌
បំភ្លឺផែនដីដោយសិរីល្អរបស់គាត់
ហើយស្រីកែប្រកាសយ៉ាងខ្លាំងដោយសំឡេងដ៏មានអំណាច
ប្រកាសអំពើហាបរបស់ហើឡូន។ គាត់ជាមួយនឹងសាររបស់គាត់
មានសំឡេងហៅមួយត្រូវបានឮថា៖ “ចូរចេញពីនាងមក បុរាណសុត្ររបស់យើងអើយ”។
សេចក្តីប្រកាសទាំងនេះ នៅពេលជាមួយនឹងសាររបស់ទេវតាទីបី
នោះបង្កកើតជាការពុំមានចុងក្រោយបំផុត
ដដែលត្រូវប្រគល់ឱ្យដល់បុរាជននលើផែនដី»។ The Great Controversy, 604.

ពួកហោរាទាំងអស់សរុបគ្នានឹងគ្នា
ហើយពួកគេទាំងអស់កំណត់សម្គាល់យ៉ាងជាក់លាក់ជាងថា «គ្មានចុងក្រោយ»
ជាងពួកគេកំណត់សម្គាល់ចុងទាំងឡាយដដែលព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងនោះត្រូវបានប្រកាស។
ជាឧទាហរណ៍នៃហេតុភូតនេះ ទេវតានិរិយ័យ៖ ១៨ ត្រូវបានជានិមិត្តរូបទុកជាមុន
ហើយក៏ត្រូវបានបង្ហាញជានិមិត្តរូបដោយទេវតានិរិយ័យ៖ ១០ ផងដែរ។
ទេវតាទាំងពីរបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីល្អអស់រាល់ នៅពេលវាចុះមក។ បងស៊ី White
កំណត់អត្តសញ្ញាណទេវតាទីមួយនៃក្រុនសៀវភៅ Early Writings។

«ព្រះយេស៊ូវបានចាត់ទេវតាដ៏មានអំណាចមួយអង្គឱ្យចុះមក ហើយព្រះមានដល់អ្នកសុន
រាក់នៅលើផែនដីឱ្យត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការយាងមកជាលើកទីពីរបស់ទ្រង់។
ខណៈដែលទេវតានោះចេញពីព្រះវត្តមានរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅស្ថានសួគ៌
ពន្លឺដ៏ភ្លឺចង្អាត និងពោរពេញដោយសិរីល្អយ៉ាងខ្លាំងមួយ បាននាំមុខគាត់។
ខ្ញុំត្រូវបានប្រាប់ថា បសេកកម្មរបស់គាត់
គឺដើម្បីបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីល្អអស់គ្នា
ហើយព្រះមានមនុស្សអំពីព្រះពិរោធដដែលនឹងមកដល់របស់ព្រះជាម្ចាស់»។ Early Writings,
245.

ទេវតានោះនិរិយ័យ៖ ជំពូក ១៨ បានចុះមកនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។
វាត្រូវបានបង្ហាញជាតំរូវទុកជាមុនដោយទេវតាដែលបានចុះមកនៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ
១៨៤០។ នៅក្នុងអសោយ ជំពូក ៦
អសោយត្រូវបានបង្ហាញឱ្យយើងឃើញព្រះវិហារនៅស្ថានសួគ៌ និងសិរីល្អរបស់ព្រះ។ នៅខែទី ៣
នៃជំពូក ៦ នោះ បានបញ្ជាក់ថា ផែនដីទាំងមូលពេញដោយសិរីល្អអស់រាល់ព្រះ។
ការនោះកើតឡើងនៅពេលទេវតានិរិយ័យ៖ ជំពូក ១៨ ចុះមក។

ហើយបន្ទាប់ពីការទាំងនេះ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយអង្គទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌
ដោយមានអំណាចដ៏ធំ; ហើយផែនដីក៏ត្រូវបានបំភ្លឺដោយសិរីល្អអស់អង្គគន្លោះ។
វិរិយ៖ 18:1

ខទីបីនៃ អសោយ ជំពូក ៦ បញ្ជាក់អំពីបុរាណសុត្រដូចគ្នានោះ។

ហើយមុននឹងបានស្រុកទៅកាន់មុនក្រៅ ដោយនិយាយថា៖ «បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ
បរិសុទ្ធ គឺជាព្រះយេស៊ូវពិរោធដដែលនឹងពេញដោយសិរីល្អអស់រាល់ទ្រង់»។ អសោយ
6:3

បុរសស៊ីរី រីត័ បានក្នុងបទសុសនវិស័យអំពីទិសកុការរបស់អសោយ ជាមួយនឹងចលនានិរវាណៈ ជំពូកដប់បួនបី។

«សរីរាភិប្បិមន្តោចំពោះបល្ល័ង្កក ត្បូរឋានបំពេញដោយសច្ចក្ខីកោតខ្ពលាចង្កោរព យ៉ាងផ្សាលផ្សៅក្នុងការទស្សនាសិរីលុបសំពះ ដល់ច្នាក់ពួកគមើនដលៃសូមុប្បិកម្ម ភូលតែបរៃទៅមើលខ្ពង់ខ្ពស់ដោយការពេញចិត្តលើខ្ពង់ខ្ពស់ ឬដោយការសរសើរខ្ពង់ខ្ពស់ ឬគ្មានទៅវិញទៅមកឡើយ។ ការសរសើរ និងសិរីលុបសំពះពួកគេ គឺសម្រាប់ព្រះអម្បាសនៃពិលបរិវារ ជាព្រះដលៃខ្ពង់ខ្ពស់ និងត្បូរឋានលើកតម្កកើង ហើយព្រះរាជសុគរុរបស់ទ្រង់មានសិរីលុបសំពះពេញព្រះវិហារ។ នៅពេលពួកគេយើងអនាគត គឺពេលដលៃផែនដីទាំងមូលនឹងពេញដោយសិរីលុបសំពះទ្រង់ បទចម្រៀងសរសើរដ៏ជ័យជម្នះត្បូរឋានបន្តលើគុណតម្កកើងតបពីមុននាក់ទៅមុនាក់ដោយទំនុកភូលដ៏ពិរោះថា៖ “បរិសុទ្ធន បរិសុទ្ធន បរិសុទ្ធន គឺព្រះអម្បាសនៃពិលបរិវារ”។ ពួកគេពេញចិត្តក្នុងសុខុមាលភាពក្នុងការលើកតម្កកើងព្រះ; ហើយនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ ក្រោមសុនាមញ្ញមន្តការពេញព្រះទ័យរបស់ទ្រង់ ពួកគេមិនប្រាថ្នាអ្វីលើសពីនេះទៀតឡើយ។ ក្នុងការបង្ហាញបរិភោគរបស់ទ្រង់ ក្នុងការបម្រើទ្រង់ និងថ្វាយបង្គំទ្រង់ មហិច្ឆតាខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតរបស់ពួកគេបានសម្រេចពេញលេញហើយ។»

«និមិត្តក្នុងលោកបុរាណដល់អសោយ តំណាងឲ្យសុចរិតភាពនៃប្រជាជនរបស់ព្រះនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ»។ Review and Herald, December 22, 1896.

យ៉ូហាន ក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ជំពូក ១០ ហើយក៏នៅក្នុងជំពូក ១៨ ផងដែរ និងអសោយ នៅក្នុងជំពូក ៦ ព្រមទាំងការអធិប្បាយរបស់បងស៊ីរី វ៉ាយត៍ បានដាក់គំនូរឧទាហរណ៍ទាំងនេះទាំងអស់ អំពីផែនដីដលៃត្បូរឋានបំភ្លឺដោយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ នៅចំណុចដលៃមួយក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រ។ ផែនដីទាំងមូលបានយើងព្រឹត្តិការណ៍ដលៃបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។ បុរេគុតិសាស្ត្ររីកចម្រើននៃចលនា Millerite ដលៃបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ១៨៦៣ បានផ្ទុយនឹងនិមិត្តរូបនៃបុរេគុតិសាស្ត្រ នៅពេលដលៃទេវតាដ៏មានអំណាចនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ជំពូក ១៨ ចុះមក ជាមួយនឹងបុរេគុតិសាស្ត្រដលៃទាក់ទងនឹងទេវតាដលៃបានចុះមកនៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ជំពូក ១០។ ដោយបានដាក់បុព្វបទទាំងនេះជាមូលដ្ឋានរួចហើយ យើងនឹងត្រឡប់ទៅកាន់ ដំណើរការសាកល្បងដលៃត្បូរឋានតំណាងនៅក្នុងគម្ពីរជនគណនា ជំពូក ១៤។ បន្ទាប់ពីម៉ូសេបានអង្វរជំនួសពួកប្រហែលដលៃចង់ត្រឡប់ទៅអហេស៊ីប ហើយចង់គប់យ៉ូស្រែ និងកាលប៉ែនីងថ្មម ព្រះបានទទួលយកការអង្វររបស់ម៉ូសេ។

ហើយព្រះយេស៊ូបានមានព្រះបន្ទូលថា៖ «យើងបានអភ័យទោស តាមពាក្យរបស់អូនកហើយ។ ប៉ុន្តែ ដូចជាយើងរស់នៅពិតប្រាកដដលៃ ផែនដីទាំងមូលនឹងពេញដោយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូ។ ពីព្រោះមនុស្សទាំងនោះទាំងអស់ ដលៃបានយើងសិរីរុងរឿងរបស់យើង និងការអស្ចារ្យទាំងឡាយរបស់យើង ដលៃយើងបានផ្ទុយនឹងស្មុកស្មើពុទ្ធ និងនៅទីហោសថាន ហើយបានលុបដលៃយើងឥឡូវនេះដល់ដប់ដង ហើយមិនបានស្តាប់តាមសំឡេងរបស់យើងទេ—ពិតប្រាកដណាស់»

ពួកគេនឹងមិនយល់ឃើញស្រុកដដែលយើងមានសុបថតចំពោះបុព្វបុរសរបស់ពួកគេឡើយ
ហើយក្នុងចំណោមអ្នកណាដែលបានបង្កកឲ្យយើងខឹង
នោះគ្មាននរណាម្នាក់នឹងយល់ឃើញស្រុកនោះឡើយ។ ប៉ុន្តែ កាលបែ
ជាអ្នកបម្រើរបស់យើង ពីព្រោះគាត់មានវិញ្ញាណមួយផ្សេងទៀតនៅក្នុងខ្លួន
ហើយបានដើរតាមយើងយ៉ាងពេញលេញ
យើងនឹងនាំគាត់ចូលទៅក្នុងស្រុកដដែលគាត់បានទៅនោះ
ហើយពូជពង្សរបស់គាត់នឹងកាន់កាប់ស្រុកនោះ»។ ជនគណនា 14:20-24។

បុរេគុតិសាស្ត្រនៃស្រុកនេះត្រូវបានគេដឹងថាមាននៅទីនេះក្នុងគម្ពីរជនគណនា ជំពូក ១៤
គឺជាការសាកល្បងចុងក្រោយសម្រាប់អ៊ីស្តារ៉ាអែលបុរាណ ហើយការបរាជ័យរបស់ពួកគេបានកំណត់ឲ្យពួកគេទទួលសេចក្តីស្លាប់នៅទីរោស្តមានក្នុងរយៈពេលស៊ីប្តនាំបន្ទាប់។
បុរេគុតិសាស្ត្រនេះពាក់ព័ន្ធជាមួយផ្ទាល់នឹងវិវរណៈ ១៨ ដូច្នេះនៅទីនេះ
ព្រះបាទបុរាសាស្ត្រថា «ដូចជាព្រះយេស៊ូមានព្រះជន្មម្តងយ៉ាងពិតប្រាកដ»
«ជនដ៏ទាំងមូលនឹងពេញដោយសិរីល្អអស់ព្រះអម្ចាស់»។
នេះជាសេចក្តីថ្កុលថ្កានដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងមួយ
ដដែលព្រះបាទដាក់ទុកនៅក្នុងកំណត់ត្រាបុរេគុតិសាស្ត្រនេះ ហើយដោយធុរ្តិ៍ដូចនេះ
ទ្រង់បានសង្កេតឃើញថា បុរេគុតិសាស្ត្រនៃស្រុកនេះត្រូវបានគេដឹងថាមាននៅក្នុងជនគណនា ជំពូក
១៣ និង ១៤ បានចង្អុលទៅមុខទៅកាន់ចលនាដ៏មានឥទ្ធិពលរបស់ទេវតាក្នុងវិវរណៈ
១៨។ ពីព្រោះវិវរណៈ ១៨ គឺជាចុងបញ្ចប់នៃសំណល់បុរាណស្រុករបស់ព្រះ ដូច្នេះ ការចាប់ផ្តើម
មិនសំណល់បុរាណស្រុករបស់ព្រះក៏ត្រូវបានបង្ហាញផងដែរនៅក្នុងអត្ថបទដដែលយើងកំពុងពិចារណានៅក្នុងគម្ពីរជនគណនា។

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០
នាពេលការព្យាករណ៍អំពីអ៊ីស្តារ៉ាអែលនាទីពិរោសម្រេច
គោរពសាកល្បងបុរាណសាស្ត្រព្រមព្រៀងដដែលបានផ្ទេរសិទ្ធិសកាលពីមុន
ដោយសារសាររបស់អលើយ៉ា ដដែលទើបតែត្រូវបានបញ្ជាក់ថាគឺមិនត្រឹមត្រូវ។

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ក្នុងការសម្រេចពេញលេញនៃទំនាយអំពីសាសនាអ៊ីស្តារ៉ាអែលនាទីពិរោស
បុរាណសាស្ត្រនៃមិត្តភាពនៃស្រុកនេះត្រូវបានផ្ទេរសិទ្ធិសកាលពីមុន
បានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃការជំនុំជម្រះលើអ្នករស់
ដោយសារសាររបស់អលើយ៉ាដដែលទើបតែត្រូវបានបញ្ជាក់ថាគឺមិនត្រឹមត្រូវ។

សាររបស់អលើយ៉ានៅក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រមីឡិវ៉ា
ត្រូវបានដាក់ស្ថិតនៅក្នុងបរិបទនៃពេលវេលាព្យាករណ៍។ សាររបស់អលើយ៉ានៅថ្ងៃទី ១១
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ត្រូវបានដាក់ស្ថិតនៅក្នុងបរិបទនៃការកើតឡើងមុនដទៃទៀតនៃបុរេគុតិសាស្ត្រ។ ថ្ងៃទី
១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ បានផ្ទេរឲ្យបុរេគុតិសាស្ត្រនៃថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០
កើតឡើងមុនដទៃទៀត ពីព្រោះកាលបរិច្ឆេទទាំងពីរនេះសុទ្ធជាតែងាយស្រួលសម្រេចនៃ
ព្យាករណ៍មួយអំពីសាសនាអ៊ីស្តារ៉ាអែល ហើយទាំងពីរក៏សម្គាល់ការចុះមកនៃវេតា
ដដែលអ្នកស្ម័គ្រចិត្ត បាននិយាយថា
«មិនមែនជាបុគ្គលណាម្នាក់នៅពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទឡើយ»។ ទោះបីជាអ្នកស្ម័គ្រចិត្ត
មិនដឹងនិយាយអំពីទេវតាក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៨ ថា
«មិនមែនជាបុគ្គលណាម្នាក់នៅពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទឡើយ»

ដូចដែលគាត់បាននិយាយអំពីទេវតាក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១០ ក៏ដោយ ក៏ទេវតាក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៨ បំភ្លឺផែនដីដោយ «សិរីលុអ» របស់ «គាត់» ហើយព្រះគម្ពីរបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា គឺជាសិរីលុអរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលបំភ្លឺផែនដី។

ឧបករណ៍នៃការជំនុំជម្រះដែលបាននាំមកនូវការសាកល្បងដល់ពួកហ្វូតស្តេចតាំងនៅដើមដំបូង គឺចលនាមិលូលីវាយ ដែលតំណាងដោយអលើយ៉ា។

ឧបករណ៍នៃការជំនុំជម្រះដែលនាំមកនូវការសាកល្បងដល់សាសនាចក្រអាដរនេទីស្ទ ចុងទីបុរាណ នៅចុងបញ្ចប់ គឺចលនាអលើយ៉ា។

ដែលតំណាងដោយមួយសន្លឹកសៀវភៅប្រឆាំងនឹង

និមិត្តសញ្ញាព្រះអលើយ៉ាមានអត្ថបទនិយមន័យពីមួយ ហើយទោះបីជាគាត់តំណាងឲ្យមិលូលី និងចលនាមិលូលីវាយក៏ដោយ ក៏គាត់តំណាងឲ្យមួយសន្លឹកសៀវភៅប្រឆាំងនឹងផងដែរ។

«ម៉ូសនេលើកនូវកំណែប្រែប្រួល

គឺជាសាក្សីមុនគ្រប់គ្នាចំពោះជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទលើអំពើហិង្សា និងសេចក្តីស្អប់។

លោកតំណាងឲ្យពួកអ្នកដដែលនឹងចេញមកពីផ្ទះ

នៃពេលវេលាសង្គ្រាមរវាងពួកសុចរិត។ អលើយ៉ា

ដែលបានត្រូវលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ដោយមិនបានឃើញសេចក្តីស្អប់

តំណាងឲ្យពួកអ្នកដដែលនឹងនៅសល់នៃផែនដី

នៃពេលវេលាដ៏យូរមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយដដែលនឹងត្រូវ “ផ្តល់បុគ្គល

ក្នុងមួយភ្នែក ក្នុងការព្រិចប្រតិបត្តិការ ដោយស្វ័យប្រវត្តិចុងក្រោយ” នៅពេលដែល

“រូបកាយមរណៈនេះ ត្រូវពាក់មេត្តភាព” ហើយ “រូបកាយពុករលួយនេះ

ត្រូវពាក់ភាពមិនពុករលួយ”។ 1 Corinthians 15:51-53។

ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានស្លៀកពាក់ដោយពន្លឺនៃស្ថានសួគ៌ ដូចដែលទ្រង់នឹងលេចមក

នៃពេលវេលាដ៏យូរមក “ជាលើកទីពីរ ដោយឥតមានហឫទ័យ ដើម្បីបិទបញ្ចប់”។

ដុបិតទ្រង់នឹងយាងមក “ក្នុងសិរីលុអនៃព្រះរូបិការបស់ទ្រង់

ជាមួយនឹងពួកទេវតាបរិសុទ្ធ”។ Hebrews 9:28; Mark 8:38។ ឥឡូវនេះ

សេចក្តីសន្យារបស់ព្រះអង្គគឺសង្កត់ធ្ងន់ចំពោះពួកសិស្ស ត្រូវបានបំពេញហើយ។

នៃលើកនូវ នគរនៃសិរីលុអនាពេលអនាគត

ត្រូវបានបង្ហាញជាប្រាកដមួយ—ព្រះគ្រីស្ទជាស្តេច

ម៉ូសដោតំណាងនៃពួកបរិសុទ្ធដដែលបានរស់ឡើងវិញ

ហើយអលើយ៉ាជាតំណាងនៃពួកអ្នកដដែលនឹងត្រូវលើកឡើងផ្ទុះឡើង» The Desire of

Ages, 412.

បុរាណជននៃសញ្ញាសន្តិសញ្ញាដែលត្រូវបានរំលងទៅ

គឺជាភាគច្រើនក្នុងសមាមាត្រដប់ទល់នឹងពីរ។ មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានហៅ

ប៉ុន្តែមនុស្សតិចបំណុលនោះត្រូវបានផ្ទុះឡើងវិញ។

ការបរាជ័យក្នុងការសាកល្បងលើកទីដប់ មានមូលដ្ឋានលើថា តើវិហាយការណ៍អាក្រក់

ឬវិហាយការណ៍ល្អ អំពីទឹកដីសន្តិភាព ត្រូវបានបដិសេធ ឬត្រូវបានទទួលយក។ ដូច្នេះ

បុរាណជននៃសញ្ញាសន្តិសញ្ញាដែលត្រូវបានបង្ហាញជាប្រាកដនេះ បញ្ជាក់ថា ជ័យជម្នះ ឬបរាជ័យ

នៃក្នុងបុរាណជននៃសញ្ញាសន្តិសញ្ញាដែលត្រូវបានបង្ហាញជាប្រាកដបន្តទៀត

មានមូលដ្ឋានលើការផ្ទុះឡើងវិញនៃសិរីលុអសុភមង្គល ដែលបកស្រាយពីមានដូចគ្នា។

អ្នកសិក្សាប្រាកដថាដប់ពីរនាក់សុទ្ធតែបានឃើញទឹកដីសន្តិភាព

ប៉ុន្តែមិនមែនសេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃខុសៗគ្នាត្រូវបានដកស្រង់ឡើង

អំពីអ្វីដែលទឹកដីសន្តិភាពតំណាងឲ្យ។

របាយការណ៍មួយត្រូវបានជំរុញដោយការភ័យខ្លាចរបស់មនុស្ស
ឯរបាយការណ៍មួយទៀតដោយសេចក្តីជំនឿ។
មួយមានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញនូវបំណងបុរាណចង់បដិសេធការដឹកនាំរបស់ព្រះ
ហើយត្រូវបង្ខំទៅកាន់ភាពជាទាសករនៅអស្ចារ្យវិញ ឯរបាយការណ៍មួយទៀតមានបង្ហាញឲ្យ
យើងឃើញនូវបំណងបុរាណចង់ទុកចិត្តលើការដឹកនាំរបស់ព្រះ
ហើយឈានទៅមុខចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្តិភាព។

នៅក្នុងចលនាមីលូលីវ៉ាយ ក៏ដូចគ្នា
ភាគច្រើនមានជួរលើសរសើរលើត្រូវបង្ខំទៅកាន់ភាពជាទាសកររបស់ហាប៊ីឡូន
ហើយកុលាយជាកូនស្តីរបស់នាង ហើយនេះគឺជាការសម្រេចចិត្តយើងនៃសេចក្តីសម្រេចចិត្ត
ត្រូវបង្ខំពួកគេក្នុងការបដិសេធសារព្វយាករណ៍របស់ទេវតាទីមួយ។
មីលូលីវ៉ាយដដែលសម្លោះគ្រប់គ្រងមានជួរលើសរសើរលើតាមសារព្វយាករណ៍របស់ទេវតាទីមួយ សូមប្រឹក្សា
បែនទាបពីការបរាជ័យដដែលៗនៃទេវតាទីមួយនៅក្នុងការខកចិត្តលើកទី
មួយ នៅនិទាឃរដូវ ឆ្នាំ 1844 ក៏ដោយ។ បុរេគ្រិស្តសតវត្សរ៍ទី១៧ ជនគណនា
មានបង្ហាញអំពី "របាយការណ៍" ពីរផ្សេងគ្នារបស់អ្នកសិល្បៈការណ៍ទាំងដប់ពីរ
ដដែលគំណាងឲ្យការរីករាលដាលពីរផ្សេងគ្នានៃសារព្វយាករណ៍ដូចគ្នា។ នៅឆ្នាំ 1863
អាដរីនទីសូឡាឌីស មិនមានទទួលយកសារព្វយាករណ៍មួយទេ
ពួកគេមានបដិសេធសារព្វយាករណ៍ដដែលគំណាងស្តាប់នាឡើងពីមុនរួចហើយ។ នៅឆ្នាំ
1863 អាដរីនទីសូឡាឌីសមានវិលត្រឡប់ទៅ
ហើយទទួលយកវិធីសាស្ត្រគ្រប់គ្រងដែលមានបុរាណដ៏វិញ្ញាណ William Miller
ពេញមួយរយៈពេលនៃកិច្ចបម្រើរបស់គាត់។ អស់អ្នកដដែលមានបដិសេធសារព្វយាករណ៍
ហើយបុរាណដ៏វិញ្ញាណត្រូវបង្ខំទៅកាន់ភាពជាទាសករ
ត្រូវបានផ្ទេរជាបុរាណទៅកាន់គំណាងដោយពួកប្រហែលនៅក្នុង ជនគណនា ជំពូក 14
ដដែលនៅទីបំផុតមានសុលាប័ននៅក្នុងទីរោងចក្រ។

លេខដប់ នៅពេលពិចារណាថាជានិមិត្តសញ្ញា ដូចនឹងនិមិត្តសញ្ញាទាំងអស់
វាមានអត្ថន័យលើសពីមួយ។ អត្ថន័យជានិមិត្តសញ្ញារបស់វា
ត្រូវតែយល់តាមបរិបទនៃបទដដែលវាស្ថិតនៅ។ «ដប់» ក្នុងនាមជានិមិត្តសញ្ញា
អាចគំណាងឲ្យការបង្កើតបង្កើន។ វាអាចគំណាងឲ្យការសាកល្បង។
វាអាចគំណាងឲ្យសម្តីនុតនុករាជបំផុតកែប្រែសុចរិតទាំងឡាយនៃអ្វីប
កុលសម្តីនុតនុករាជនៃអ្វីស្រស់ស្អាត និងអង្គការសហប្រជាជាតិ។
នៅក្នុងក្រុមជំនុំមីរ៉ា វាស្ថិតនៅក្នុងរូបរាងនៃក្រុមនៃអស់រយៈពេលដប់ថ្ងៃ។

កុំខ្លាចអ្វីទាំងប៉ុន្មានដែលអ្នកនឹងត្រូវរងទុក្ខឡើយ មើលចុះ
អារក្សនឹងបោះអ្នកខ្លាចក្នុងចំណោមអ្នកនៅក្នុងគុក
ដើម្បីឲ្យអ្នកត្រូវបានសាកល្បង;
ហើយអ្នកនឹងមានសេចក្តីរីករាយអស់រយៈពេលដប់ថ្ងៃនៃ
ចូរសម្លោះគ្រប់គ្រងលំអ្នក ហើយឲ្យជំនឿនៃមកុដនៃជីវិតដល់អ្នក។ វិវរណៈ 2:10។

អ្នកបុរេគ្រិស្តសតវត្សរ៍បង្ហាញទៅលើការបង្កើតបង្កើនដែលមានអនុវត្តដោយ Diocletian
ក្នុងបុរេគ្រិស្តសតវត្សរ៍របស់ Smyrna
ពីព្រោះនោះជាការបង្កើតបង្កើនសាហាវបំផុតនៅក្នុងបុរេគ្រិស្តសតវត្សរ៍របស់ Smyrna
ហើយវាមានបន្តអស់រយៈពេលដប់ឆ្នាំ។ អ្នកបុរេគ្រិស្តសតវត្សរ៍ផ្សេងទៀតកំណត់អត្តសញ្ញាណ
ការបង្កើតបង្កើនដល់លើកខុសៗគ្នានៅក្នុងបុរេគ្រិស្តសតវត្សរ៍របស់ Smyrna។

មិនថាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការបៀតបៀនទាំងនោះគួរឲ្យមានអនុវត្តដោយរួមអធិរាជ
ដល់នរោត្តម ដានីយ៍លែ ជំពូក ៧ គួរឲ្យមានកំណាងដោយសុនងៃដប់។ សុតចេតនាទាំងដប់នោះ
គឺជាសុតចេតនាទាំងឡាយ ដល់គួរឲ្យមានជាគំរូដោយ Ahab
ដល់មានបុរាណវិទូអំពើសហយស្មន់ជាមួយនឹងសមុតចេសង្គហប
ហើយជាឧបករណ៍នៃការបៀតបៀនដល់សមុតចេសង្គហបមានបុរាណ
ដើម្បីសម្រេចការសម្លាប់រងគ្រោះក្នុងអំឡុងយុគសម័យដើម «ដប់»
កំណាងឲ្យអំណាចរដ្ឋ ដល់អនុវត្តការបៀតបៀនជំនួស Jezebel។ នរោត្តម ដានីយ៍លែ
ជំពូក ១ «ដប់» ជានិមិត្តសញ្ញានៃពេលវេលានៃការសាកល្បង។

សូមលុបបញ្ចេញការបម្រើរបស់ទ្រង់អស់រយៈពេលដប់ថ្ងៃ;
ហើយសូមឲ្យយកឲ្យយើងបរិភោគត្រីបន្តល្អ និងផឹកទឹក។ បន្ទាប់មក
សូមឲ្យយើងទឹកមុខរបស់យើងនរោត្តមចំពោះមុខទ្រង់
ហើយទឹកមុខរបស់កូនៗដល់បរិភោគចំណីអាហាររបស់សុតចេសង្គហប;
ហើយតាមដល់ទ្រង់យើង នោះសូមបុរាណវិទូចំពោះហេតុបម្រើរបស់ទ្រង់តាមនោះ។
ដូច្នេះ គាត់ក៏យល់ព្រមនឹងពួកគេក្នុងការនេះ ហើយមានលុបបញ្ចេញគេអស់ដប់ថ្ងៃ
នរោត្តមបញ្ចប់នៃដប់ថ្ងៃ ទឹកមុខរបស់ពួកគេមើលទៅល្អជាង
ហើយសាច់ក៏ពេញជាងកូនៗទាំងអស់ដល់មានបរិភោគចំណីអាហាររបស់សុតចេសង្គហប
ដានីយ៍លែ ១:១២-១៥។

នរោត្តមគម្ពីរជនគណនា ជំពូក ១៤
អ៊ីស្រាអែលបុរាណមានបង្កកឲ្យព្រះទ្រង់ព្រះពិរោធដល់ដប់ដង
ដល់កំណាងឲ្យការសាកល្បងដប់ក្នុងអំឡុងពេលមួយ។

ប៉ុន្តែ ដូចជាខ្ញុំមានជីវិតពិតប្រាកដដូច្នេះនោះ
មន្ត្រីទាំងមូលនឹងគួរឲ្យមានបំពេញដោយសិរីល្អអស់ព្រះអម្ចាស់។ ពីព្រោះ
មនុស្សទាំងអស់នោះ ដល់មានយើងសិរីល្អអស់ខ្ញុំ
និងការអនុវត្តទាំងប៉ុន្មានដល់ខ្ញុំមានជ័យជំនះនរោត្តមអស្ចារ្យ និងនរោត្តមហេស្វរ្យ
ហើយមានលុបបញ្ចេញឲ្យនរោត្តមដល់ដប់ដង
ហើយមិនមានស្តាប់តាមសំឡេងរបស់ខ្ញុំទេ។ ជនគណនា 14:21, 22

បុរាណវិទូអនុវត្តនៃរកតាមអ៊ីនធឺណិតអំពីការយល់ដឹងថា
ការបោះបង្គោលជាក់លាក់ណាខ្លះកំណាងឲ្យការបោះបង្គោលទាំងបុរាណ
ឬការសាកល្បងដល់មានបរាជ័យទាំងបុរាណ
ចាប់តាំងពីការប្រើប្រាស់ឲ្យរួចផុតនរោត្តមមុនក្រហមរួចដល់ការសាកល្បងទីដប់
នោះអនុវត្តនឹងយើងថា មានការប្រើប្រាស់មួយចំនួនអំពីថា ការបរាជ័យណាខ្លះរបស់អ៊ីស្រាអែល
លុបបញ្ចេញគួរឲ្យមានកំណត់ថាជាមួយក្នុងចំណោមការសាកល្បងទាំងដប់នោះ។
ខ្ញុំអះអាងថា ការប្រើប្រាស់ឲ្យរួចផុតនរោត្តមមុនក្រហម
ដល់គួរឲ្យមានកំណត់យ៉ាងជាក់លាក់ថាសុបិន្តនឹងថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
គឺជាការចាប់ផ្តើមនៃការសាកល្បងទាំងដប់ ហេតុនេះហើយ
ជាកន្លងនៃដល់គួរចាប់ផ្តើមរាប់ការសាកល្បងដល់មានកើតឡើងពីឆ្នាំ 1844 ដល់ឆ្នាំ
1863។ មានដំណើរការសាកល្បងជាបន្តបន្ទាប់មួយ ដល់មានចាប់ផ្តើមនរោត្តម ឆ្នាំ 1798
នរោត្តមដល់សៀវភៅដានីយ៍លែគួរឲ្យមានបរិភោគ
ហើយដំណើរការនោះមានគុណប្រយោជន៍បុរាណវិទូសាស្ត្រនៃវេទនាទីមួយ និងទីពីរ
ដល់មានបញ្ចប់នរោត្តមពេលវេលាមកដល់នៃវេទនាទីបី នរោត្តមថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

“នៅទីក្រុង Minneapolis
ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានតុប្បងមានតម្លៃនៃសេចក្តីពិតដល់បុរាណសុត្តន្តរបស់ទ្រង់
ក្នុងបរិបទថ្មីៗ។ ពន្លឺនេះមកពីស្ថានសួគ៌ ត្រូវបានមនុស្សស្គាល់បដិសេធ
ដោយភាពរឹងមាំស្រដៀងនឹងដូចជាជនយូដាមានសមត្ថភាពនៃពេលបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ
ហើយមានការនិយាយជាច្រើនអំពីការឈរយ៉ាងមាំមួនជាប់នឹងសញ្ញាសម្គាល់ចាស់ៗ។
ប៉ុន្តែ មានភស្តុតាងថា ពួកគេមិនបានដឹងថា សញ្ញាសម្គាល់ចាស់ៗនោះជាអ្វីឡើយ។
មានទាំងភស្តុតាង ហើយមានទាំងការកែតម្រូវកែច្នៃពីព្រះបន្ទូល
ដល់មានអះអាងខ្លួនឯងដល់មនសិការ; ប៉ុន្តែ
ចិត្តគំនិតរបស់មនុស្សត្រូវបានកំណត់ជាប់ យូលីប៊ីមីនឲ្យពន្លឺចូល
ពីព្រោះពួកគេបានសម្រេចចិត្តហើយថា នេះជាកំហុសដ៏គួរឲ្យខឹងខ្លាំងមួយ
ដល់កំពុងដកសញ្ញាសម្គាល់ចាស់ៗចេញ ខណៈដែលការនោះមិនបានផ្តល់ទិសដៅដល់
ដៃគូមួយនៃសញ្ញាសម្គាល់ចាស់ៗទាំងនោះឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេមានគំនិតខុសឆ្គងអំពី
អ្វីដែលបង្កើតឡើងជាសញ្ញាសម្គាល់ចាស់ៗនោះ។”

«ការកន្លងផុតនៃពេលវេលាក្នុងឆ្នាំ 1844 គឺជារយៈកាលមួយនៃព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ធំៗ
ដែលបានបើកឲ្យមានការប្រយោជន៍ដល់ពេលវេលាដោយសេចក្តីអស្ចារ្យ
បានយើងការសម្រាកទីបរិសុទ្ធចក់ពុះបុរេព្រឹត្តិករនៃស្ថានសួគ៌
ហើយមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងសម្រេចចិត្តជាមួយបុរាណសុត្តន្តរបស់ព្រះនរោត្តមនៃដី
[ក៏ដូចជា] សាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ និងសាររបស់ទេវតាទីបី
ដែលលាតត្រដាងទង់ជាតិមួយដែលមានអក្សរចារឹកថា ‘ព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
និងសេចក្តីជំនឿនៃព្រះយេស៊ូវ’
ចំណុចសំខាន់មួយក្នុងចំណោមគោលសញ្ញាចាស់ៗក្រោមសារនេះ គឺព្រះវិហាររបស់ព្រះ
ដែលត្រូវបានរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដែលស្រឡាញ់សេចក្តីពិត មើលឃើញនៃស្ថានសួគ៌
និងហិបសញ្ញាដែលផ្ទុកក្បីត្បូងនិយមរបស់ព្រះ។
ពន្លឺនៃថ្ងៃដែលបុប្ផនៃព្រះបញ្ញត្តិទីបួន
បានបញ្ចេញការស្នើសុំដ៏ខ្ពស់របស់វាទៅលើផ្លូវរបស់អ្នករាល់គ្នាដែលក្បីត្បូងនិយមរបស់ព្រះ។
ការមិនអមតៈរបស់មនុស្សអាក្រក់ គឺជាគោលសញ្ញាចាស់មួយ។
ខ្ញុំមិនអាចនឹកឃើញអ្វីផ្សេងទៀតទេ
ដែលអាចស្ថិតនៅក្រោមចំណងជើងនៃគោលសញ្ញាចាស់ៗ។
សម្រាកទាំងមូលនេះអំពីការផ្តល់បុគ្គលិកគោលសញ្ញាចាស់ៗ
គឺសុទ្ធតែជាការស្រមៃស្រមៃប៉ុណ្ណោះ។» The 1888 Materials, 518.

នៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ទេវតាទីបីបានមកដល់
ដោយមានសារមួយនៃក្នុងដៃរបស់គាត់។

«នៅពេលការបម្រើរបស់ព្រះយេស៊ូវក្នុងទីបរិសុទ្ធបានបិទបញ្ចប់
ហើយទ្រង់បានឆ្លងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
ហើយឈរនៅមុខហិបសញ្ញាដែលផ្ទុកក្បីត្បូងនិយមរបស់ព្រះ
នោះទ្រង់បានចាត់ទេវតាដ៏មានអំណាចមួយទៀត ដោយមានសារទីបី
ទៅកាន់លោកិយ។ សំបុត្រមួយត្រូវបានដាក់ក្នុងដៃរបស់ទេវតានោះ
ហើយនៅពេលដែលគាត់បានចុះមកកាន់ផែនដីដោយអំណាច និងសិរីល្អ
គាត់បានប្រកាសសេចក្តីព្រមានដ៏គួរឲ្យភ័យខ្លាចមួយ
ព្រមទាំងការគំរាមដ៏ធ្ងន់ធ្ងរដល់បំផុត ដល់មនុស្សស្មោះត្រង់បានទទួលមក»។ Early Writings,
254.

នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ទេវតាមុនាក់បានចុះមក
ដោយកាន់សន្ទុកម្យ៉ាងណាមួយនៅក្នុងដៃ ដដែលរាស្ត្ររបស់ព្រះគ្រូបរិភោគ។ គោលលទ្ធផល
«សញ្ញាសម្ភាសនា» ដដែលគ្រូបរិភោគកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅពេលនោះ
គ្រូឲ្យបរិភោគហើយទទួលយក ឬបដិសេធ ហើយមិនបរិភោគឡើយ។
នៅពេលទេវតាទីបីបានមកដល់ ដោយកាន់សន្ទុកម្យ៉ាងណាមួយនៅក្នុងដៃ
សារដដែលនៅក្នុងសន្ទុកម្យ៉ាងនោះ តំណាងឲ្យសច្ចក្រឹតសាកលបងប្រាំមួយ។
ការសាកលបងទាំងប្រាំមួយនោះ គ្រូបរិភោគកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជា
«ការកន្លងផុតនៃពេលវេលា» ដដែលតំណាងឲ្យពាក្យទំនាយពីរពាន់បីរយឆ្នាំ; ការជំនុំជម្រះ
ដដែលគ្រូបរិភោគកំណត់ថាជា «ការសម្ភាសនាទីបីសុទ្ធច្នៃ»; សាររបស់ទេវតាទាំងបី;
«ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ»; «ថ្ងៃសែប្រាំបី»; និងសុចានភាពនៃមនុស្សសុលាប
ដូចដដែលគ្រូបរិភោគកំណត់ថាជា «ភាពមិនអមតៈនៃព្រលឹង»។

សច្ចក្រឹតពិតទាំងប្រាំមួយនោះ ជាក់ស្តែងថាមានទំនាក់ទំនងគ្នាទៅវិញទៅមក
ប៉ុន្តែសេចក្តីពិតនីមួយៗគ្រូបរិភោគកំណត់ដោយឡែកថាជាសញ្ញាសម្ភាសនា។ មនុស្សសុលាប
ហើយមិនចង់បញ្ចូលការកន្លងផុតនៃពេលវេលាចូលក្នុងបញ្ជីនេះទេ
ប៉ុន្តែយោងច្បាស់ មនុស្សសុលាបបានបដិសេធសេចក្តីពិតដដែលថា ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា
ឆ្នាំ 1844 គឺជាការបំពេញទំនាយយ៉ាងពិតប្រាកដ។
ពួកគេបានបង្ហាញយុទ្ធសាស្ត្រនោះ ហើយជាក់ស្តែង
ការនោះបានរារាំងពួកគេមិនឲ្យតស៊ូជាមួយនឹងការសាកលបងដដែលបានតាមមកបន្តទៀត។
ដំណើរការសាកលបងរបស់ព្រះគ្រូបរិភោគបង្ហាញយ៉ាងដដែលថា
ដំណើរការរីកចម្រើនជាបន្តបន្ទាប់
ដដែលទាមទារឲ្យមានជ័យជម្នះលើការសាកលបងដដែលអនុគ្រូបរិភោគផ្តល់ជាមុនសិន
មុននឹងអនុគ្រូបរិភោគពាក់ព័ន្ធជាមួយការសាកលបងបន្តទៀតបាន។

«នៅពេលយើងចាប់ផ្តើមបង្ហាញពន្យល់អំពីសំណួរថ្ងៃសែប្រាំបី
យើងមិនទាន់មានគំនិតដដែលបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់អំពីសាររបស់ទេវតាទីបី ក្នុងវិវរណៈ
14:9-12 ឡើយ។ បន្ទុកនៃកុខិកម្មរបស់យើង
នៅពេលយើងមកនៅចំពោះមុខប្រជាជន គឺថា
ចលនាជំនឿយោងមកជាលើកទីពីរ គឺមកពីព្រះ ថាសារទីមួយ
និងទីពីរបានចេញទៅហើយ ហើយថាសារទីបីគ្រូបរិភោគបានផ្តល់ឲ្យ។
យើងបានឃើញថា សារទីបីបិទបញ្ចប់ដោយពាក្យទាំងនេះថា៖
"នេះនឹងជាសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ពួកបរិសុទ្ធច្នៃ
នេះនឹងជាពួកអនុកដដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
និងសេចក្តីជំនឿនៃព្រះយេស៊ូវ។" ហើយយើងក៏បានឃើញយ៉ាងច្បាស់
ដូចដដែលយើងឃើញនៅឡើយនេះដដែលថា
ពាក្យទំនាយទាំងនេះបានបង្ហាញនូវការកើនឡើងអំពីថ្ងៃសែប្រាំបី;
ប៉ុន្តែចំពោះអ្វីដែលជាការថ្កោលថ្កានគំនិតគ្រូបរិភោគ
ដដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងសារនោះ ឬអ្វីដែលជារូបសំណាក
និងសញ្ញាសម្ភាសនារបស់សក្តិវិច្ឆារនោះ
យើងមិនទាន់មានជំហរដដែលបានកំណត់ច្បាស់លាស់ឡើយ។»

«ព្រះជាម្ចាស់ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមួយ
បានអនុញ្ញាតឲ្យពន្យល់ដដែលថាមកលើអនុកម្មរបស់ព្រះ
ហើយប្រធានបទនោះក៏បានបើកបង្ហាញជាបន្តបន្ទាប់ដល់គំនិតរបស់ពួកគេ។

ការស្រងៃយល់វាឲ្យយើងឮច្បាស់ ត្រូវការការសិក្សាយ៉ាងខ្លាំង
និងការយកចិត្តទុកដាក់ដោយក្តីហ្មត់ចត់យ៉ាងផ្សេងទៀត
ដោយភ្ជាប់ខ្ពស់តែឈាមទៅខ្ពស់តែឈាម។ ដោយសារការប្រុងប្រយ័ត្ន ក្តីហ្មត់ចត់
និងការខិតខំឥតឈប់ឈរ ក៏ច្បាស់នេះមានបន្ទុកដ៏ធំទៅមុខ
រហូតដល់សចក្តីពិតដ៏អស្ចារ្យនៃសារបស់យើង
ដល់ជាអង្គភាពទាំងមូលដ៏ច្បាស់លាស់ មានការភ្ជាប់គ្នា
និងគ្រប់លក្ខខណ្ឌអតីតឲ្យចេះ មានការប្រទានដល់លោកិយ។»

ខ្ញុំមាននិយាយរួចមកហើយអំពីការស្ថាបនាបស់ខ្ញុំជាមួយអលែឌើរ បតេស៍។
ខ្ញុំបានឃើញថា លោកជាស្ថាបនាបុរសគ្រីស្ទានពិតប្រាកដ មត៌េតាករណ៍ និងសប្បុរស។
លោកមានប្រព្រឹត្តិច្បាស់ទៅខ្ញុំដោយសចក្តីទន់ភ្លន់
ដូចជាខ្ញុំជាកូនរបស់លោកផ្ទាល់។ លើកដំបូងដែលលោកមានខ្ញុំនិយាយ
លោកមានបង្ហាញការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងផ្សេងទៀត។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំឈប់និយាយ
លោកក៏ក្រោកឡើង ហើយនិយាយថា៖ «ខ្ញុំជាម្ចាស់អុនកសង្ស័យមុនាក់។
ខ្ញុំមិនជឿលើនិមិត្តទេ។ ប៉ុន្តែ បើខ្ញុំអាចជឿថា
សក្តិកម្មមួយដែលបង្កើនការរៀបរាប់នៃយប់នេះ ពិតជាព្រះស្រីព្រះចំពោះយើង
នោះខ្ញុំនឹងជាបុរសដែលមានសុភមង្គលដល់ផុតក្នុងចំណោមអុនកមានជីវិត។
ចិត្តរបស់ខ្ញុំត្រូវបានរំជួលយ៉ាងខ្លាំង។ ខ្ញុំជឿថាអុនកនិយាយមានចិត្តស្មោះត្រង់
ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចពន្យល់បានទេអំពីការដែលនាងត្រូវបានបង្ហាញអំពីអ្វីៗដ៏អស្ចារ្យ
ដែលនាងបានរៀបរាប់ដល់យើង»។

បន្ទាប់ពីការរៀបការរបស់ខ្ញុំមានប៉ុន្មានខែ ខ្ញុំបានចូលរួមជាមួយស្រីមីរបស់ខ្ញុំ
ក្នុងសន្តិសីទមួយនៅ Topsham, Maine ដល់នៅទីនោះ Elder Bates
ក៏មានវត្តមានផងដែរ។ នៅពេលនោះ គាត់មិនទាន់ជឿពព្រលញ្ឆោត
និមិត្តរបស់ខ្ញុំមកពីព្រះទេ។
ការប្រជុំនោះជាឱកាសមួយដែលមានការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង។
ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះមានសណ្តិតលើខ្ញុំ;
ខ្ញុំត្រូវបានគ្របដណ្តប់នៅក្នុងនិមិត្តអំពីសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ
ហើយជាលើកដំបូងបានឃើញភពផ្សេងៗ។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានចេញពីនិមិត្ត
ខ្ញុំបានរៀបរាប់អំពីអ្វីដែលខ្ញុំបានឃើញ។ ពេលនោះ Elder B. បានសួរថា
តើខ្ញុំបានសិក្សាវិទ្យាសាស្ត្រតារាសាស្ត្រឬទេ។ ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ថា ខ្ញុំមិនចាំថា
ផលប៉ះពាល់មើលក្នុងសៀវភៅតារាសាស្ត្រណាមួយឡើយ។ គាត់បាននិយាយថា៖
«នេះមកពីព្រះអម្ចាស់»។ មុននោះ ខ្ញុំមិនដែលឃើញគាត់មានសរីរភាព
និងសចក្តីអំណរដូចនេះឡើយ។
ទឹកមុខរបស់គាត់បានក្លាយជាដ៏ច្រើនដោយពន្លឺនៃស្រទាប់ស្នូល
ហើយគាត់បានទទួលបានក្នុងន័យដ៏ល្អដោយអំណាច។” Testimonies, volume 1, 78–80.

បុរាណដ៏ល្អ ការសាកល្បងខាងគោលលទ្ធផលទាំងអស់នេះមានទំនាក់ទំនងជាប់ទាក់ទងគ្នា
ប៉ុន្តែវាគឺជាការសាកល្បងដែលអាចឱ្យកែប្រែដោយឡែកបានផងដែរ
ហើយព្រះមានប្រឹក្សាមុនដឹងវាជាបន្តបន្ទាប់ដល់ពួកអុនកបម្រើរបស់ទ្រង់។
មានក្រុមជំនុំជាច្រើនដែលកាន់តាមថ្មនៃស្រប័ទ្ធចុងទីបំរើ
ប៉ុន្តែបែបដ៏សង្ខេបរបស់ទេវតាទាំងបី។ ពួកគេបែបដ៏សង្ខេបចេញពីតដល់ថា
ការជំនុំមុនៗបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែកាន់តាមថ្មនៃស្រប័ទ្ធចុងដដែល។
ការសាកល្បងខាងគោលលទ្ធផលទាំងនេះមានទំនាក់ទំនងជាប់ទាក់ទងគ្នា

ប៉ុន្តែតែងតែណាងឲ្យការសាកល្បងជាក់លាក់បំផុត។

ដូចដែលទើបតែហែនបង្ហាញដោយ យ៉ូសែប ប្រេស៊ី
មបេញជាការនាំសមុទ្រមុនគេដល់ស្ថានភាពយ៉ាងផ្សេងៗទៀតអំពីទិសដៅសាសនាសុភមង្គល
បានទទួលយកពីការវិវត្តន៍នៃការព្យាយាមរស់នៅ ដល់គាត់ផ្តល់ឱកាសដល់បដិសេធពីមុនមក។
នៅខែធ្នូ ឆ្នាំ 1844 អលេកស័ន វីក័រ បានទទួលនិមិត្តភាពដំបូងរបស់នាង
ហើយការសាកល្បងទីបំផុតពីរបានមកដល់ក្នុងចលនានោះ។

«ព្រះគម្ភីរត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់អ្នក។ ចូរសិក្សា
និងសក្តិបទទាំងឡាយដែលព្រះបានប្រទានមក;
ដូច្នេះមិនដែលផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ឡើយ។ បុរសនិមិត្ត សក្តិបទ
ទាំងឡាយមិននិយាយសូរតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទេ ចូរបដិសេធជាច្បាស់។ ព្រះគ្រីស្ទ
និង ប្រពន្ធមិនអាចប្រកួតប្រជែងគ្នាបានឡើយ»។ Selected Messages, book 3, 33.

មិនយូរប៉ុន្មានក្រោយពីការខកចិត្តដ៏ធំ សិស្សទី១ វ៉ាយ
បានគាំទ្រអត្ថបទមួយដែលបានកំណត់ថា
ព្រះគ្រីស្ទបានយាងផ្តល់សិទ្ធិបរិសុទ្ធចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត នៅថ្ងៃទី ២២
ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤។ នាងបានណែនាំឲ្យបោះពុម្ពផ្សាយសារនោះដល់
«បរិសុទ្ធជនគ្រប់រូប»។

«ខ្ញុំជឿថា ទីបរិសុទ្ធដែលត្រូវបានសម្ភាសនាទៅក្នុងបញ្ចប់នៃ ២៣០០ ថ្ងៃ
គឺជាព្រះវិហារនៃយូសាឡឹមថ្មី ដដែលព្រះគ្រីស្ទជាអ្នកបម្រើនៅទីនោះ។
ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំក្នុងនិមិត្ត ជាមួយឆ្នាំមកហើយថា បងប្អូន Crosier
មានពន្លឺដ៏ពិត អំពីការសម្ភាសនាទីបរិសុទ្ធទាំងមូល។ ហើយថា នោះជាព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់
ឲ្យបងប្អូន C. សរសេរកស្តាយទស្សនៈដល់គាត់បានឲ្យយើងនៅក្នុង Day-Star,
Extra, February 7, 1846។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា
ខ្ញុំបានទទួលសិទ្ធិអំណាចយ៉ាងពេញលេញពីព្រះអម្ចាស់
ក្នុងការផ្តល់អនុសាសន៍ឲ្យពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់អានសន្តិកបន្ទូលនេះ»។ A Word
to the Little Flock, 12.

ការយល់ព្រមរបស់នាងគឺចំពោះការពិពណ៌នារបស់ Crosier
អំពីការផ្តល់សិទ្ធិរបស់ព្រះគ្រីស្ទទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធបំផុត
ប៉ុន្តែតែងតែបន្តនោះមានសេចក្តីបង្កៀងខុសគ្នាជាច្រើន
រួមទាំងសេចក្តីបង្កៀងរបស់ប្អូនស្តេចដដែលបានបោះបង់សេចក្តីជំនឿ ដល់ថា
«រាល់ថ្ងៃ» នៅក្នុងគម្ភីរដានីយ៍តែងតែណាងឲ្យកើតបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ដូចនេះ
នាងបានសរសេរសេចក្តីបំភ្លឺមួយ ដល់ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយជាលើកដំបូងនៅឆ្នាំ
1850 ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងសៀវភៅ Early Writings។
នៅទីនោះ នាងបានបញ្ជាក់ថា
«អ្នកទាំងឡាយដែលបានប្រកាសសម្រាប់អំពីម៉ោងជំនុំជម្រះ មានទស្សនៈត្រឹមត្រូវអំពី
“រាល់ថ្ងៃ”»។

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញទាក់ទងនឹង “ប្រចាំថ្ងៃ” (ដានីយ៍លើ 8:12) ថា ពាក្យ
“យញ្ញប្បដា” នោះជាអ្វីដែលបុរាណប្រាសាទស្រដៀងនឹងបន្ទូល
ហើយមិនមែនជាប្រភេទនៃបទដើមទេ ហើយថា ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានទស្សនៈត្រឹម
ត្រូវអំពីវាដល់អស់អ្នកដែលបានប្រកាសសម្រាប់អំពីម៉ោងជំនុំជម្រះ។

កាលដល់មានសាមគ្គីភាព មុនឆ្នាំ 1844
សុទ្ធតែតែងតែអស់ឈ្មោះបុគ្គលនៃសុសនៈគ្រឹមត្រូវអំពី “បុរាណវត្ថុ”;
ប៉ុន្តែនៅក្នុងភាពច្របូកច្របល់ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក
ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតត្រូវបានទទួលយក ហើយសង្ខេបខ្លីៗ
និងភាពច្របូកច្របល់ក៏មានតាមមក»។ Early Writings, 74.

បុរាណបទអំពី «ការថ្វាយរាល់ថ្ងៃ» នៅក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៍លែ បានក្លាយជានិមិត្តសញ្ញា
ញញឹមនៃការរំលឹកឡប់របស់អាដវិនទីសម័យទៅកាន់វិធីសាស្ត្ររបស់ប្រូតស្តេងដល់បានក្របត់ជំនឿ
នៃជីវិតសក្រាន់តែម្នាក់ ហើយសព្វថ្ងៃនេះ
ការយល់ដឹងគ្រឹមត្រូវតាមបែបម៉ឺនីរ៉េតអំពី «ការថ្វាយរាល់ថ្ងៃ»
ត្រូវបានបដិសេធដោយពួកទេវវិទូរបស់អាដវិនទីសម័យ។ វាត្រូវបានបដិសេធ ទោះបីជាសិស្សទេវ
វិទ្យាបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ម៉ឺនីរ៉េតបានគ្រឹមត្រូវក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណ
«ការថ្វាយរាល់ថ្ងៃ» ថាជាអំណាចសាតាំងនៃសាសនាបុរាណវិទ្យាខ្មែរ។
ពួកគេបានបដិសេធសង្ខេបពីអំពី «ការថ្វាយរាល់ថ្ងៃ»
មិនគ្រឹមតែផ្ទុយនឹងការគាំទ្រដល់បានបំផុតនៃគំនិតរបស់នាងថា
ការយល់ដឹងរបស់ម៉ឺនីរ៉េតគឺគ្រឹមត្រូវបំណុលទៅ
ប៉ុន្តែថែមទាំងផ្ទុយដោយផ្ទាល់នឹងការកំណត់អត្តសញ្ញាណយ៉ាងគ្រប់រូបរបស់នាងថា
សង្ខេបពីបង្កើនក្នុងក្រុមប្រឹក្សាដល់បង្កើនថា «ការថ្វាយរាល់ថ្ងៃ»
គឺជាធម៌ច្បាប់បុរាណវិទ្យានៃទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នោះត្រូវបាននាំមកដោយ
«ទេវតាដល់ត្រូវបានបណ្តេញចេញពីស្ថានសួគ៌!»

«ហើយមានបងប្អូន Daniells ដល់ចិត្តរបស់គាត់កំពុងត្រូវស្រឡាញ់ការ;
ហើយចិត្តរបស់អ្នក និងចិត្តរបស់អលែឌឺ Prescott
កំពុងត្រូវទេវតាទាំងឡាយដល់ត្រូវបានបណ្តេញចេញពីស្ថានសួគ៌ផ្ទុយការ»។ Manuscript
Releases, volume 20, 17.

ការបដិសេធយ៉ាងផ្ទាល់ផ្ទុយទៅរបស់នាងចំពោះអ្វីដែលអាដវិនទីសុតសព្វថ្ងៃប្រើជាមូលដ្ឋាន
យកក្នុងចំណោម «រឿងព្រេងនិទាន» របស់ខ្លួន គឺផ្ទុយនឹងឯកសារដ៏ល្អឯកសារ ពីព្រោះ Daniells
និង Prescott បានយកនិមិត្តសញ្ញានៃអំណាចសាតាំង (សាសនាពហុទេវតា)
ហើយកំណត់និមិត្តសញ្ញានោះឲ្យដល់ព្រះគ្រីស្ទ
(កិច្ចច្បាប់បុរាណវិទ្យារបស់ព្រះអង្គគឺនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ)។
នេះផ្ទុយឲ្យមានការសាកល្បងខាងគោលលទ្ធផលចំនួនប្រាំបី។

ការសាកល្បងទីប្រាំបួនក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់នាងទៅដល់ឆ្នាំ 1863
គឺការផលិតតារាងទីពីរនៃហែហាគុកនៅឆ្នាំ 1850។ តារាងអនុក្សត្រូវបានឆ្លងឆ្នាំ 1843
ត្រូវបានផលិតឡើងនៅឆ្នាំ 1842 ហើយត្រូវបានហៅថា «តារាងឆ្នាំ 1843» ប៉ុណ្ណោះ
ពីព្រោះវាបានព្យាយាមកំណត់ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅឆ្នាំ 1843។
បទបញ្ជាផលិតតារាងទីពីរនៃហែហាគុក ត្រូវបានប្រទានដល់បងស៊ីរី វ៉ាយត៍ នៅឆ្នាំ 1850។
ការផលិតតារាងទាំងពីររបស់ហែហាគុក ភ្ជាប់បុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ
ទៅនឹងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីបី។ នៅក្នុងជីវបុរាណវិទ្យា និងកិច្ចការរបស់នាង
ដល់សរសេរដោយច្បាស់លាស់របស់នាង
គាត់បានផ្តល់ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដល់នាងទៅដល់ការផលិតតារាងឆ្នាំ
1850។ គាត់ផ្តល់ដូចនេះ ដោយផ្អែកលើសក្ខីកម្មច្បាប់ពីអធិបូហយពាក់ព័ន្ធរបស់បងស៊ីរី វ៉ាយត៍
ហើយបន្តថែមសង្ខេបពីអធិបូហយរបស់គាត់ផ្តល់ក្នុងទិដ្ឋភាពទូទៅនោះ។

«នៅពេលយើងត្រូវប្រមូលផ្តុំបងប្អូន Nichols វិញ
ព្រះអម្ចាស់បានប្រទាននិមិត្តរូបដល់ខ្ញុំ ហើយបានបង្ហាញខ្ញុំថា
សេចក្តីពិតគួរតែផ្ទុយច្បាស់លាស់នឹងការងារទាំងឡាយ
ហើយវានឹងបណ្តាលឲ្យមនុស្សជាច្រើនសម្រេចចិត្តទទួលយកសេចក្តីពិត
ដោយសារព្រះរាជសាររបស់ទេវតាទីបី
ដោយឲ្យសារទាំងពីរមុនគ្រប់គ្នាផ្ទុយច្បាស់លាស់នឹងការងារទាំងឡាយ។—Letter
28, 1850.

«ក្នុងនិមិត្តរូបនេះ
នាងក៏ត្រូវបានបង្ហាញផងដែរពីអំពីអ្វីដែលនឹងផុតពីកម្ពុជាលំដាប់ចិត្តដល់ James White
ឲ្យបន្តការបោះពុម្ពផ្សាយ។»

«ខ្ញុំក៏បានឃើញផងដែរថា ការបោះពុម្ពក្នុងសន្លឹកជាងការចាំបាច់ដូចគ្នានឹងការដៃ
លើអ្នកនាំសារត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ
ពីព្រោះអ្នកនាំសារត្រូវការក្នុងសម្តែងសម្រាប់យកទៅជាមួយ
ដល់មានសេចក្តីពិតសម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្ន
ដើម្បីដាក់ក្នុងដៃរបស់អ្នកដែលស្តាប់ ហើយដូច្នេះ
សេចក្តីពិតនោះនឹងមិនរលាយបាត់ពីចិត្តគំនិតឡើយ។
ហើយក្នុងសន្លឹកនេះនឹងទទួលបានក្នុងដៃអ្នកនាំសារមិនអាចទៅដល់បាន។—Ibid.

«ការងារលើផ្ទាំងគំនូសដើម្បីត្រូវបានចាប់ផ្តើមក្នុងរយៈពេល
ហើយឱកាសក៏ត្រូវបានផ្តល់ឲ្យដើម្បីប្តូរបងប្អូនអំពីវា ក្នុងច្បាប់ផ្សេងៗ
Present Truth ដល់ James បានបោះពុម្ពផ្សាយនៅខែប្រសាសន៍។»

«ផ្ទាំងតារាង»។ ផ្ទាំងតារាងតាមលំដាប់កាលរលោននៃនិមិត្តរូបដែលបានប្រទានដល់
ដានីយ៍លែ និង យ៉ូហាន
ដែលបានរៀបចំឡើងដើម្បីបង្ហាញសេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្នឲ្យច្បាស់លាស់
ឥឡូវនេះកំពុងត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយវិជ្ជមានក្នុងរយៈពេល
ក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់បងប្អូន Otis Nichols នៅ Dorchester, Massachusetts។
អស់អ្នកដែលបង្រៀនសេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្ន នឹងទទួលបានជំនួយយ៉ាងខ្លាំងពីវា។
សេចក្តីជូនដំណឹងបន្តថ្មីអំពីផ្ទាំងតារាងនេះ
នឹងត្រូវបានផ្តល់ជូននៅពេលក្រោយ។—Present Truth, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1850។

«នៅចុងខែមករា ឆ្នាំ 1851 តារាងនោះបានរួចរាល់
ហើយត្រូវបានប្រកាសលក់ក្នុងតម្លៃ 2 ដុល្លារ។ James White
ពេញចិត្តនឹងវាយ៉ាងខ្លាំង ហើយបានស្នើផ្តល់វាដោយឥតគិតថ្លៃដល់
‘អស់អ្នកដែលព្រះបានហៅឲ្យប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីបី’ (Review and Herald, ខែមករា
ឆ្នាំ 1851)។
ការបរិច្ចាគដោយសប្បុរសម្បជំនួសបានជួយទូទាត់ចំណាយនៃការបោះពុម្ពផ្សាយ។»
Arthur White, Ellen G. White: The Early Years, volume 1, 185.

ដោយនិយាយអំពីតារាងឆ្នាំ 1843 នោះ សិស្សស្មុគ្រី White បានកត់ត្រាថា
វាត្រូវបានព្រះជាម្ចាស់ដឹកនាំ។

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា តារាងឆ្នាំ 1843
ត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ហើយថា
មិនគួរកប្បែងផែនការណាមួយរបស់វាឡើយ; ថា

ក្នុងខេត្តឡាយគឺដូចដែលទ្រង់ចង់ឲ្យមាន។ ថា ព្រះហស្តគរបស់ទ្រង់សុចិត្តនៃលើក
ហើយបានលាក់កំហុសមួយនៃក្នុងក្នុងខេត្តខ្មែរៗ
ដូចនេះគុមាននរណាអាចមើលឃើញវាបានឡើយ
រហូតដល់ព្រះហស្តគរបស់ទ្រង់ត្រូវបានដកចេញ»។ Review and Herald, November 1, 1850.

នៃពេលកត់ត្រាពន្ធលើដីពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ញត្តិឲ្យផលិតការងារមួយទៀតនៃឆ្នាំ
1850 នាឯករាជ្យដល់ការអនុម័តដោយព្រះដ៏ដូចគ្នាចំពោះការងារឆ្នាំ 1850
ដូចដែលបានប្រទានទាក់ទងនឹងការងារឆ្នាំ 1843 ខណៈដែលក៏បានបញ្ជាក់ផងដែរថា
ការងារផ្សេងៗដល់កំពុងត្រូវបានផលិតនៃពេលនោះ
មិនអាចទទួលយកបានចំពោះព្រះអម្ចាស់ទេ។ បញ្ញត្តិឲ្យផលិតការងារថ្មីមួយ
ត្រូវបានបញ្ជូលម្តងមួយនឹងបញ្ញត្តិឲ្យបោះពុម្ពផ្សាយឯកសារបោះពុម្ពថ្មីមួយ។

«ខ្ញុំបានឃើញថា ការងារផ្ទេរដីកំណត់នូវសក្តានុពលខ្ពស់ទាំងស្រុង។
វាបានចាប់កំណើតពីបងប្អូន Rhodes ហើយត្រូវបានបន្តអនុវត្តដោយបងប្អូន
Case។ ទ្រព្យធនត្រូវបានចំណាយក្នុងការផ្ទេរដីកំណត់នូវសក្តានុពល និងបង្កើតរូបភាពគុរិយ
គួរឲ្យខ្ញុំពិរោះអើប្បី ដើម្បីបំភ្លឺដល់ទេវតា និងព្រះយស្សីដ៏រុងរឿង។
ខ្ញុំបានឃើញថា រឿងទាំងនេះមិនគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះទេ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
ព្រះហស្តគរបស់ក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយកំណត់នូវសក្តានុពលដោយបងប្អូន Nichols។
ខ្ញុំបានឃើញថា មានសេចក្តីខឹងចំពោះមួយអំពីកំណត់នូវសក្តានុពលនៃក្នុងព្រះគម្ពីរ
ហើយបើកំណត់នូវសក្តានុពលនេះត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋរបស់ព្រះ
បរិវាគ្សបំប៉នសម្រាប់មនុស្សសម្បជញ្ញៈ
នោះវាក៏គួរបំប៉នសម្រាប់មនុស្សសម្បជញ្ញៈក្នុងនៃ ហើយបើមនុស្សសម្បជញ្ញៈត្រូវការកំណត់
សក្តានុពលថ្មីមួយដល់គ្រួសារលើមាតុភូមិឯងនេះ
អ្នកទាំងអស់គ្នាគួរតែរៀបចំគ្នាផងដែរ។»

«ខ្ញុំបានឃើញថា នៅក្នុងបងប្អូន Case មានអារម្មណ៍មិនស្រប មិនស្រួលចិត្ត
មិនពេញចិត្ត និងមិនដឹងគុណ ដល់បុរាណច្បាប់បានផ្តល់ឱ្យមួយទៀត។
ខ្ញុំបានឃើញថា ផ្ទាំងកំណត់នូវសក្តានុពលនេះ មានឥទ្ធិពលអាក្រក់លើកុម្មជនៗ
វាបណ្តាលឲ្យមានវិញ្ញាណស្រាល និងឥតខ្ចីសារ នៃការចម្លែកឡើយ
នៅក្នុងការប្រជុំ។»

“ខ្ញុំបានឃើញថា ផ្ទាំងកំណត់នូវសក្តានុពលនេះព្រះហស្តគរបង្កប់ឲ្យផ្ទេរដីនោះ
បានប៉ះពាល់ដល់ចិត្តគំនិតដោយអំណោយផល ទោះបីគ្មានការពន្យល់ក៏ដោយ។
នៅក្នុងការបង្កើតបទដ្ឋានលើផ្ទាំងកំណត់នូវសក្តានុពលនោះ
មានអ្វីមួយដែលភូមិបុរាណ គួរសរឡាញ់ និងស្មោះស្ម័គ្រ។ ចិត្តគំនិតត្រូវបាននាំទៅរកព្រះ
និងសុចរិតស្ម័គ្រ ដោយសុទ្ធជឺមិនអាចដឹងសម្បជញ្ញៈបាន។
ប៉ុន្តែផ្ទាំងកំណត់នូវសក្តានុពលនេះត្រូវបានរៀបចំឡើង
បានផ្ទេរឲ្យចិត្តគំនិតស្មោះអប់រំខ្ពស់
ហើយបណ្តាលឲ្យចិត្តគំនិតស្មោះនៃលើកដីចុះជាន់ស្មោះស្ម័គ្រ។
រូបភាពដល់កំណត់ឲ្យទេវតាទាំងនោះ មើលទៅស្រដៀងនឹងអារក្សសាហាវ
ជាងសត្វមានជីវិតស្មោះស្ម័គ្រ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
ផ្ទាំងកំណត់នូវសក្តានុពលនោះបានកាន់កាប់ចិត្តគំនិតរបស់បងប្អូន Case អស់ជាច្រើនថ្ងៃ
និងច្រើនសប្តាហ៍ ខណៈដែលគាត់គួរតែស្រវឹងរកបុរាណស្មោះស្ម័គ្រពីព្រះ
ហើយគួរតែរកចម្លើយក្នុងព្រះគុណនានារបស់ព្រះវិញ្ញាណ
និងក្នុងចំណេះដឹងអំពីសេចក្តីពិត។”

«ខ្ញុំឃើញថា
បុរសនិមួយៗបានដឹងហេតុអ្វីបានជាខ្លួនគេបានបោះពុម្ពផ្សាយទាំងគំនូរ
ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងការបោះពុម្ពព័ត៌មានជាដើម
ដើម្បីដាក់សំឡេងទៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកបោះពុម្ពផ្សាយនោះ
វាបានផ្សព្វផ្សាយអំពីលទ្ធផលយ៉ាងច្បាស់លាស់ ហើយបានសង្កេតឃើញពីការផ្សព្វផ្សាយនេះ។
ខ្ញុំឃើញថា កិច្ចការផ្សព្វផ្សាយទាំងគំនូរនោះបានរាលដាលដូចជាដំណើរការនៃខ្មែរ»។
Manuscript Releases, លេខ 13, 359; 1853.

នាងបានចូលដៃយ៉ាងច្បាស់ថា «ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានស្នើសុំក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយនៃទី
[1850] ដោយបងប្អូន Nichols» ហើយថា «មានទំនាយមួយ [ហាហតុក ជំពូក ២]
អំពីផែនទីនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ»។ នាងក៏បានកំណត់សម្គាល់ផងដែរថា
«ផែនទីទាំងឡាយ» [ពហុវចនៈ; 1843 និង 1850] ដដែល «ត្រូវបានបង្កើតដោយព្រះ»
បានប៉ះពាល់ដល់គំនិតយ៉ាងអំណោយផល សូម្បីតែមានការពន្យល់ក៏ដោយ។ ហាហតុក
ជំពូក ២
បានបង្កើតដល់ពួកមីលីយ៉ាឡូយ៉ាផ្សេងៗនិមួយៗច្បាស់លាស់នៃលទ្ធផលទាំងឡាយ
(ជាពហុវចនៈ) ដើម្បីឱ្យអ្នកដទៃបានដឹងពីផែនទីទាំងពីរនោះអាចរកទៅរកមកក្នុងព្រះបន្ទូល
របស់ព្រះបាទ។ ផែនទីដ៏ទៃទៀតទាំងនោះមិនត្រូវការការពន្យល់បន្ថែមឡើយ
ដូចករណីនៃទីក្រុងក្នុងកំឡុងឆ្នាំ 1863 របស់ Uriah Smith នោះទេ។

ព្រះអម្ចាស់បានឆ្លើយមកខ្ញុំ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរសរសេរនិមិត្តនេះ
ហើយផ្សព្វផ្សាយច្បាស់លាស់លើបន្ទះក្រដាស
ដើម្បីឱ្យអ្នកដទៃបានដឹងពីការរក្សាទុកនោះ»។ ហាហតុក 2:2

ការលុបបំបាត់នៃទីដប់ គឺជាចំណុចផុតពីការសង្ស័យនៃអត្ថបទនេះ។ ដោយយោងទៅតាមការ
លុបបំបាត់ទាំងនេះដែលលោកម៉ូស៊ីសបានរំលឹកនៅក្នុងគម្ពីរជនគណនា ជំពូក ១៤
អ្នកបុរាណវិទូភាសាហិប្រូ និងទេវវិទូដទៃទៀត
បានបង្កើតការសន្និដ្ឋានខុសៗគ្នាអំពីថា
ព្រឹត្តិការណ៍ណាខ្លះក្នុងបុរាណសាស្ត្រត្រូវបានដាក់ទៅក្នុងការរំលឹកនោះនៃសម្ភាសន៍
រហូតដល់ការបោះពុម្ពរបស់អ្នកសិក្សាទាំងនេះ អាចកំណត់ឱ្យបានការលុបបំបាត់នោះ។ ការ
បោះពុម្ពនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រនោះផ្តល់នូវភាពខុសគ្នាមួយចំនួនសម្រាប់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ
ប៉ុន្តែមានការប្រាកដថា ការលុបបំបាត់នៃទីដប់បានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលា
បន្ទាប់ពីសង្គ្រាមស៊ីលីស្ទប្រាំបីឆ្នាំដោយការថយចុះជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងទីរាសីស៊ីលីស្ទ
រហូតទាល់តែពួកបោះពុម្ពទាំងអស់ដែលស្នើសុំនៅក្នុងវិទ្យុស្តីរបស់ខ្លួន ត្រូវបានស្តាប់អស់។

ដូចគ្នានេះដែរ មនុស្សស្នេហាអាចប្រឆាំងចំពោះការផ្សព្វផ្សាយនៃការសាកល្បងខាងគោលលទ្ធផល
ទាំងនេះរបស់ខ្ញុំ ពីព្រោះអាចមានការប្តូរលទ្ធផលដែលមើលទៅប្លែកៗគ្នាដូចជាអ្វីដែល
លេចធ្លោក្នុងលទ្ធផលនៃទីនេះ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការសាកល្បងទីដប់
នឹងចុងក្រោយនេះ
មានភាពច្បាស់លាស់ដូចនឹងការបោះពុម្ពរបស់អ្នកសិក្សាទាំងនេះដែរ។
វាគឺជាការបដិសេធ «បុរាណវិទូ» នៃ លទ្ធផល ២៦។ មានភស្តុតាងខាងទំនាយជាច្រើន
ដើម្បីគាំទ្រការកំណត់អត្តសញ្ញាណនេះ។

នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់
យើងនឹងចាប់ផ្តើមកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃបន្ទាប់ពីការរំលឹកទាំងនោះ
ដដែលគាំទ្រការកំណត់អត្តសញ្ញាណថា «គ្រាន់តែបុរាណវិទូ» នៃ លទ្ធផល ២៦

គឺជាការបរាជ័យលើកទីដប់ និងជាលើកចុងក្រោយរបស់អាដហ្គេនីស្កីឡាវឌីក។

«នៅពេលដែលព្រះចៅស្ដេចការបស់ព្រះជាម្ចាស់ផ្ទះបន្ទាល់អំពីអ្វីដែលជាសេចក្ដីពិត នោះសេចក្ដីពិតនោះត្រូវតែឈរជាប់ជាសេចក្ដីពិតជារៀងរហូត។ ការសន្មតបន្តថាមែនមួយ ដែលផ្ទុយនឹងពន្យល់ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទាន មិនត្រូវឱ្យទទួលយកឡើយ។ មនុស្សនឹងកើតឡើងដោយមានការបកស្រាយបទគម្ពីរ ដែលចំពោះពួកគេគឺជាសេចក្ដីពិត ប៉ុន្តែមិនមែនជាសេចក្ដីពិតទេ។ សេចក្ដីពិតសម្រាប់ពេលវេលានេះ

ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឱ្យយើងផ្ទុយនឹងគ្រឹះសម្រាប់សេចក្ដីជំនឿរបស់យើង។ ព្រះអង្គគួរឱ្យផ្ដោតលើការបង្រៀនយើងថា អ្វីជាសេចក្ដីពិត។ ម្នាក់នឹងកើតឡើង ហើយម្នាក់ទៀតផងដែរ ដោយអះអាងថាមានពន្យល់ថ្មី ដែលផ្ទុយនឹងពន្យល់ដែលព្រះ ជាម្ចាស់បានប្រទានក្រោមការបង្ហាញអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។»

“មានមនុស្សមួយចំនួនគឺចង់ដឹងពីសេចក្ដីពិត ដែលបានឆ្លងកាត់បទពិសោធន៍ដែលទទួលបានក្នុងការបង្កើតសេចក្ដីពិតនេះឡើយ។ ព្រះបានប្រោសប្រណីរក្សាជីវិតរបស់ពួកគេ ដើម្បីឱ្យពួកគេប្រាប់ឡើងវិញ ហើយប្រាប់ឡើងវិញរហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់ពួកគេ អំពីបទពិសោធន៍ដែលពួកគេបានឆ្លងកាត់ ដូចដែលយ៉ូហានសាក្សីបានផ្ទុយនឹងចុងបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់លោកដែរ។ ហើយអ្នកកាន់ទង់ស្ដេចនៃព្រះដែលបានដួលចុះក្នុងសេចក្ដីស្ងប់ ត្រូវនិយាយតាមរយៈការបោះពុម្ពឡើងវិញនូវសំណើរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំឮបានទទួលការណែនាំថា ដោយរបៀបនេះ សំឡេងរបស់ពួកគេត្រូវបានឮ។ ពួកគេត្រូវផ្ទុយនឹងបន្ទាល់អំពីអ្វីដែលបង្កើតឡើងជាសេចក្ដីពិតសម្រាប់សម័យនេះ។”

“យើងមិនត្រូវទទួលយកពាក្យរបស់អ្នកទាំងឡាយដែលមកជាមួយសារមួយ ដែលផ្ទុយនឹងចំណុចពិសេសនៃសេចក្ដីជំនឿរបស់យើងឡើយ។ ពួកគេប្រមូលផ្តុំបទគម្ពីរជាច្រើន ហើយដាក់តម្រៀបជាភស្តុតាងជុំវិញអ្វីដែលពួកគេអះអាង។ ការនេះបានកើតឡើងមុនពេលយើងមុតងទៀត អស់រយៈពេលហាសិបឆ្នាំកន្លងមកនេះ។ ហើយទោះបីជាបទគម្ពីរជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយត្រូវគោរពក្ដី ការយកវាមកអនុវត្ត បើការអនុវត្តនោះផ្ទុយនឹងសារមួយត្រូវបានផ្តល់ចេញពីគ្រឹះ ដែលព្រះបានទ្រទ្រង់អស់រយៈពេលហាសិបឆ្នាំនេះ នោះគឺជាកំហុសដ៏ធំមួយ។ អ្នកណាដែលយកទៅអនុវត្តបែបនោះ មិនស្គាល់ការបង្ហាញយ៉ាងអស្ចារ្យនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបានប្រទានអំណាច និងកម្មលាំងដល់សារទាំងឡាយកាលពីអតីតកាល ដែលបានមកដល់បុរាជនរបស់ព្រះឡើយ។” Selected Messages, book 1, 161.